

De waarheid over onze dieren door Martin Lacey

We waren heel blij dat we de gelegenheid hadden om te zorgen voor, en te werken met, allerlei wilde dieren in de dierentuin van onze ouders en later in het circus, vanaf een heel jonge leeftijd. Onze ouders verwachtten niet van ons dat wij in hun voetstappen zouden volgen. Het zorgen voor dieren is bijzonder veeleisend en vergt veel tijd. We besloten echter allebei gedurende onze opleiding in een internaat dat we precies dit zouden gaan doen zodra we klaar waren. We houden van de grote katten.

Het meest pijnlijke wat ons kan overkomen in het omgaan met onze grote katten is niet zozeer gebeten worden door een leeuw of een krab krijgen van een tijger. Dat is een veel voorkomend gevaar bij wat we doen en wij accepteren dat het samengaat met het werken met zulke fascinerende dieren. Wat werkelijk pijn doet, is dat wij beschuldigd worden van het uitbuiten van onze dieren voor winst. Het kwetst ons dat mensen geloven dat wij hun lichamelijke en psychologische welzijn zouden riskeren, omdat voor ons de tijgers en leeuwen familieleden zijn. Wij houden van hen en geven heel veel om hen. Hun gezondheid en welzijn zijn voor ons de meest belangrijke zaken.

Bovendien geven we niet alleen om de dieren waar we mee werken op een dagelijkse basis. Het is onze meest dierbare wens dat onze en jullie kleinkinderen in staat zullen zijn om leeuwen, tijgers, olifanten en neushoorns in het wild te zien. Wij

willen dat de habitat van wilde dieren worden beschermd, we willen dat er een eind wordt gemaakt aan stroperij, en we willen dat de genadeloze exploitatie van de natuur wordt stopgezet. Wij zijn ervan overtuigd dat ons werk in het circus bijdraagt aan dierenbescherming.

Wij zijn van mening dat mensen alleen maar kunnen houden van en beschermen wat ze echt kennen; dat is één van de redenen om dieren in onze optredens te hebben. Het geeft de bezoekers een kans om niet alleen fascinerende exotische dieren van dichtbij te zien, maar om ze te leren kennen en om ze te geven als individuen. Het circus staat ons toe te demonstreren dat grote katten niet alleen roofdieren en perfecte moordmachines zijn, maar dat ze ook speels en teder zijn. Het circus helpt mensen te begrijpen en te zien dat tijgers en leeuwen intelligente dieren zijn, in staat tot subtiele interacties met elkaar en bereid om een relatie met mensen op te bouwen. Alle levende dingen leren, dus waarom zouden we dieren het recht ontnemen om te leren en om met mensen om te gaan?

Ons vertrouwen in onze leeuwen en tijgers is niet alleen gebaseerd op onze levenslange ervaring met grote katten en onze gevoelens voor hen, maar ook op kennis en ervaring. Wij grijpen iedere gelegenheid aan om te praten en te werken met gedragswetenschappers, dierenartsen en biologen. Wij willen zoveel mogelijk leren over onze dieren en we willen graag onze kennis over hen delen.

Daarom is het pijnlijk voor ons om te worden beschuldigd van wreedheid tegen en onwetendheid over onze dieren. Wij weten dat de meeste mensen die zich bezighouden met dierenbescherming het goed menen, en we begrijpen en waarderen hun zorg over wilde dieren in dierentuinen en circussen. Een groot deel van de beschuldigingen die echter aan ons worden geadresseerd zijn gewoonweg foutief.

Over wilde dieren en hun “vrijheid”

Laten we het hebben over de beschuldigingen en wat we denken en wat we weten.

Bijvoorbeeld: “Wilde dieren zouden niet moeten worden weggeroofd uit hun natuurlijke habitat”.

Ja, dat vinden wij ook. Jammer genoeg worden wilde dieren constant opgejaagd en zijn er niet voldoende veilige plaatsen in het wild over, en daarom eindigen veel weesdieren in een dierentuin. Omdat de natuurlijke habitats steeds meer inkrimpen worden veel overbodige dieren afgeschoten of verwijderd en aan dierentuinen verkocht. Zo lang als er goed voor deze dieren wordt gezorgd, is hun genetische materiaal bijzonder belangrijk voor de fokprogramma's van dierentuinen en circussen. Al onze leeuwen en tijgers zijn gefokt door onze familie, en in de meeste gevallen zijn zij nakomelingen van katten die al voor generaties in onze familie leven. Wij hebben momenteel onze 10e generatie leeuwen en de 8e generatie tijgers. Omdat bij ons absoluut geen inteelt plaatsvindt, is het resultaat dat we bijzonder gezonde dieren hebben, zowel mentaal als fysiek.

De enige dieren die niet door onze familie gefokt zijn, zijn Martins witte leeuwen. Deze kwamen van andere fokstations. Witte leeuwen kunnen echter niet eens in het wild overleven; zij hebben mensen nodig om voor ze te zorgen.

Een andere beschuldiging die wij vaak horen is: “Dieren hebben hun vrijheid nodig”.

Dat doet ons altijd denken aan een verhaal dat de Zwitserse dierentuinmanager en gedragswetenschapper Heini Hediger vertelde in een van zijn boeken. In zijn dierentuin in Zürich gebeurde het relatief vaak dat apen ontsnapten uit hun kooi. Heel vaak ging de aap dan in een boom in de dierentuin zitten; hij wist niet echt wat hij moest doen met zijn “vrijheid”. Om het dier te vangen, gebruikte Hedigers team een truc: ze lieten de aap een slang zien. Apen zijn vreselijk bang voor slangen, en de ontsnapte aap vluchtte gewoonlijk zo snel mogelijk weer zijn kooi in. Een van de apen sloot zelfs de deur achter zich. Voor hem en zijn soortgenoten was de kooi niet een gevangenis, maar een thuis, waarin ze zich beschermd en veilig voelden.

Dat is het punt waar men om zou moeten denken als men het woord “vrijheid” gebruikt in verband met dieren. Voor hen betekent “vrijheid” de constante bedreiging van roofdieren, tekort aan eten, leven met de ongemakken van moeder natuur zoals kou, droogte en stormen, en een dodelijk risico lopen na zelfs de geringste verwonding. Een zebra die struikelt in een hol en kreupel is, loopt groot gevaar de volgende prooi van jagende leeuwinnen te worden, want de zebra kan niet snel meer vluchten. Een leeuw met een doorn in zijn poot kan wellicht

moeilijk jagen, en als hij de pech heeft dat de doorn een infectie veroorzaakt, wordt hij wellicht te zwak om te jagen en zal doodgaan van de honger.

Een andere factor die mensen verbinden met “vrijheid” is de mogelijkheid om overal waar je wilt naartoe te kunnen gaan. Maar dieren hebben niet een dergelijke vrijheid. Zelfs de machtige tijger kan niet vrij in de jungle rondlopen. Zijn vrijheid wordt beperkt door de grenzen van zijn territorium. Hetzelfde geldt voor leeuwen. Als ze zouden proberen te jagen in het territorium van een andere roedel zou het hen het leven kunnen kosten, want leeuwen beschermen hun territorium met al hun kracht.

Wij kunnen onze dieren niet vragen of zij liever “vrij” in het wild zouden leven of in de behuizingen die wij ze bieden, maar we zijn ervan overtuigd dat hun leven in onze zorg veel beter is dan de levens van hun wilde soortgenoten. Onze dieren hoeven geen honger te lijden, ze hoeven hun territorium niet te beschermen, en ze krijgen de beste veterinaire zorg als ze ziek of gewond zijn. Indien noodzakelijk worden specialisten ingevlogen. Ze hebben een geweldige gezondheidszorg. Wij hebben twee voorbeelden die voor ons bewijzen dat onze katten heel goed worden verzorgd. In het wild leven leeuwen zelden langer dan negen jaar, terwijl wij werken met leeuwen die veel ouder zijn, zoals Alexander’s **Masai**, die 16 jaar is en nog steeds plezier heeft in zijn optredens in de ring, en Martins oude leeuw **Flo**, die nog leefde en werkte (weliswaar op een veel lager pitje) op de leeftijd van 26 jaar.

Het tweede voorbeeld in deze zaak is dat onze dieren zich voortplanten. Als we het hen zouden toestaan, zouden onze tijgerinnen en leeuwinnen om het jaar welpen hebben. Wij fokken echter uitsluitend voor onze eigen behoefte. We willen namelijk geen dieren verkopen, dus wij fokken uitsluitend zoveel dieren als we naar behoren kunnen opvoeden en trainen voor onze optredens.

Nog een aantijging die wij heel vaak te horen krijgen: “Dressuur is wreedheid tegen dieren want het is gebaseerd op overheersing.” In alle eerlijkheid, wij hebben geen zelfmoordneigingen, dank u wel. Als we zouden proberen onze leeuwen en tijgers te forceren om dingen te doen en als we zouden proberen om agressieve methoden te gebruiken in de training van onze dieren, konden we erop rekenen dat ze agressief zouden worden tegen ons. Dit zou onze kansen om levend uit de kooien te komen niet bepaald verbeteren.

De kunst om dieren te trainen is gebaseerd op hun natuurlijke gedrag, op vertrouwen, en op positieve stimulansen. Wij “forceren” onze viervoetige partners niet, maar gebruiken daarentegen hun speelsheid en hun behoefte aan vermaak. Wij vertrouwen op hun vertrouwen in ons als de “alfadieren” en op hun wens om door ons te worden geprezen en beloond. Voor onze dieren zijn de trainingen en optredens leuk en vermakend – en als ze geen zin hebben om in de ring op te treden, laten we hen met rust, en accepteren hun “nee, vandaag niet” als een uitdrukking van hun individualiteit.

“Het constante reizen van een circus geeft stress voor de dieren.” Wij hebben dit nooit zelf ervaren dus wilden we het zeker weten. Martin heeft dus zijn leeuwen laten testen tijdens een winterreis van Monte Carlo tot München, een reis die in totaal 1200 km bedroeg en die veel verder ging dan de gebruikelijke reis van ongeveer 60 km gedurende onze zomerrondreis. De testen zijn uitgevoerd door de vermaarde gedragswetenschapper Dr. Immanuel Birmelin en het resultaat was zonneklaar: geen van de leeuwen, zelfs niet de welpen, vertoonde enig symptoom van stress. Zoals echte katten brachten ze hun tijd door met slapen.

Wij zijn heel blij dat we nu feiten en informatie kunnen laten zien over deze zaken, maar het resultaat was niet in het minst verrassend voor ons. Wij hebben onze dieren jarenlang geobserveerd tijdens onze reizen en we hebben nooit gezien dat zij nerveus waren of stress vertoonden. Onze leeuwen en tijgers zijn gewend aan reizen vanaf hun geboorte. In tegenstelling tot voor ons, die moeten wennen aan iedere nieuwe stad, veroorzaakt reizen niet zoveel veranderingen in het dagelijks leven van onze viervoetige partners. Hun kooien worden altijd in dezelfde volgorde opgezet en hun dagelijkse routine is altijd dezelfde, of we nu aan de Noordzee verblijven, aan de Côte d’Azur, in Zuid-Duitsland of in ons winterverblijf.

Tijgers en leeuwen hebben een bijzonder goed gehoor en reukvermogen, dus wat zo leuk is aan het reizen tussen verschillende bestemmingen, is dat de dieren altijd verschillende uitzichten hebben vanuit hun kooien, altijd verschillende grond onder hun poten hebben, met verschillende

geuren en geluiden en dit is erg interessant voor hen en geeft veel variatie in hun leven. Wij geven onze dieren een ruime leefomgeving, maar het is niet de grootte van de leefomgeving die hun welzijn bepaalt maar de kwaliteit van de totale dierzorg die het circus hen geeft.

Wij waarderen en respecteren de mensen die zich bezighouden met dierenbescherming. Wij begrijpen en vinden het belangrijk dat zij kritisch staan tegenover dierentuinen en circussen.

Daarom willen wij graag vragen ontvangen en de kans krijgen om onze dieren te laten zien, om uit te leggen wat we met hen doen en waarom wij ervan overtuigd zijn dat het circus dieren nodig heeft.

Met vriendelijke groeten,

Alexander Lacey

Martin Lacey jr

www.laceys-lions.com